

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

ipa

Attentie

37e jaargang Nr. 127 - December 2015

*De andere kant
van een jubilaris*

Clappers & Vlieger Media. Uitgave 738

COLOFON

Dit blad is een uitgave van het
IPA - district Nijmegen e.o.
37e jaargang nr. 127
Oprichtingsdatum:
17 februari 1959
Dit blad verschijnt 5x per jaar

Voorzitter:

Jan Eijkemans
vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Secretaris:

Martin van der Putten
nijmegen@ipa-nederland.nl

Penningmeester:

Ferry Willems
Postgiro District NL98 INGB 0000 9844 55 tnv
Penningmeester district Nijmegen
pm-nijmegen@ipa-nederland.nl

Ledensecretaris/contactsecretaris:
Jos ten Wolde
contact-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Activiteiten:
Adrie Daniëls
4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Activiteiten:
Dick Beerens
activiteiten-nijmegen@ipa-nederland.nl

Redactie / IPA - Artikelen:
Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Coördinatie en realisatie:
Clappers & Vlieger Media
Hildo Kropstraat 25
6661 GA Elst
Tel: 0575- 473 881
E-mail: info@clappers-vlieger.nl
Internet: www.clappers-vlieger.nl
Vormgeving: Fabian Clappers
Fotografie: Henk Baron

Find us on Facebook

Voor overname van artikelen en of foto's is toestemming
van IPA Nijmegen e.o. nodig

Bestuursamenstelling

Martin van der Putten, Jos ten Wolde, Dick Beerens,
Ferry Willems, Adrie Daniëls, Jan Eijkemans, Brugt Peper.

In Dit Nummer

05

Stiekem

06

De kus van Lennart

08

De 99ste Vierdaagse

09

Alain Remue: 'Zeg nooit nooit'

10

De andere kant van een jubilaris

14

Hobby van een diender

18

Natuurwandeling Gelderse Poort

21

IPA Nieuws

22

Jubilarissen huldiging

23

Nazomer kampeerweekend

24

Politie Nieuws

26

Oude doos

30

Agenda

Vanuit de Commissie voor de Inlichtingen en Veiligheidsdiensten (CIVD), ook wel genoemd de 'Commissie Stiekem', schijnt er gelekt te zijn. De commissie bestaat thans uit de fractievoorzitters uit de Tweede Kamer en wordt voorgezeten door de VVD-er Halbe Zijlstra. De commissie is belast met de parlementaire controle op de Nederlandse geheime diensten. De commissie werd ingesteld in 1952 op initiatief van de toenmalige PvdA-fractievoorzitter Jaap Burger en bestond tot 2004 uit de fractievoorzitters van de vier grootste politieke partijen. Deze fractievoorzitters hebben die in de commissie zitten hebben een geheimhoudingsplicht. De commissie praat duidelijk over staatsgeheime aangelegenheden die niet zomaar naar buiten gebracht kunnen worden. Zo lag er de laatste tijd o.a. de volgende zaken op het bordje van de commissie: in- en uitreizende jihadisten, geldstromen naar terreurorganisaties, de terreurdreiging aan het adres van Nederland en MH17.

In november 2015 bleek dat op 13 maart van dat jaar door Zijlstra aangifte was gedaan van een lek in de commissie. Aanleiding was een artikel in NRC Handelsblad van 19 februari 2014 dat tijdens de commissievergadering van 12 december 2013 was gemeld dat er 1,8 miljoen telefoniedata door de Nederlandse diensten waren verzameld en met de Amerikaanse NSA waren gedeeld. In oktober 2013 had de minister van Binnenlandse Zaken Ronald Plasterk publiekelijk verklaard dat dit gedaan was door de Amerikaans afluisterdienst NSA. De regering moest hier echter op terugkomen en verklaarde dat het de Nederlandse NSO was geweest die de metadata had verzameld, waarna deze waren gedeeld met de VS. Bronnen bevestigen dat de commissie wel degelijk was geïnformeerd. Hierna zijn journalisten door een direct betrokkene, niet zijnde minister Plasterk, benaderd met de mededeling dat deze de fractievoorzitters echt heeft geïnformeerd. Hieruit trok de commissie Stiekem de conclusie dat hiermee hoogstwaarschijnlijk vertrouwelijke informatie was gelekt.

Na de aangifte volgde een onderzoek door de Rijksrecherche, waarbij onder meer was gekeken naar een telefonisch contact tussen de betreffende NRC-journalist en de onbekende fractievoorzitter. Na dit onderzoek concludeerde het Openbaar Ministerie dat er één of meerdere fractievoorzitters zich schuldig gemaakt zou kunnen hebben aan een ambtsmisdrijf. Voor Kamerleden kan echter de vervolging op grond van artikel 119 van de Grondwet echter alleen bevolen worden door de regering of de Tweede Kamer. Dat is ook de reden dat het OM de zaak overdroeg aan deze Tweede Kamer. Het presidium van de Kamer besloot een onderzoekscommissie in te stellen en deze moet binnen drie maanden nagaan of er voldoende reden is om tot vervolging over te gaan. Lekken is dus strafbaar en kan worden bestraft met maximaal twee maanden gevangenisstraf of een geldboete van 10.000 euro.

Omdat dit tot heden nog nooit voorgevallen is hebben we dus te maken met een unieke situatie. Het is een tikkende politieke tijdbom, wanneer je de commissie misbruikt om lastige informatie wit te wassen. Maar hebben we hier ook niet te maken met stommiteiten, intriges en vergelding op het Binnenhof. Gaat het met onze volksvertegenwoordiging wel goed. Wie het weet mag het zeggen.

Degene die heeft gelekt kan zijn verdere carrière in de politiek wel vergeten. Het zij zo. Hopelijk openbaart het lek zich nu snel.

Ook naderen wij weer het einde van 2015. Een jaar dat voor ons district IPA Nijmegen e.o. succesvol is verlopen. Veel mensen hebben weer genoten van de activiteiten. Ook hebben wij weer een groot aantal jubilarissen mogen huldigen. Alles wat wij organiseren doen we dan ook enthousiast voor onze leden. U bent altijd van harte welkom.

Rest mij nog u allen, mede namens mijn echtgenote, hele fijne feestdagen toe te wensen samen met uw dierbare, een goede jaarwisseling en een gezond 2016. Zij die met deze dagen, die je graag met je dierbare wilt doorbrengen, moeten werken wens ik veel succes en sterkte vooral bij een lawaaiiger jaarwisseling.

Uw voorzitter,
Jan Eijkemans

De kus van Lennart

Door Henrieke Schoonekamp

'Plotseling blijven mijn ogen bij iets hangen op het raam. Ik kijk ernaar of ik het goed zie. Maar ik weet het heel zeker. Lennart heeft niet alleen zijn handjes afgeveegd aan het raam.' Henrieke Schoonekamp beschrijft in haar blog hoe ze met haar forensische expertise de moeder van Lennart helpt.

Als ik klaar ben met forensisch onderzoek bij verschillende zaken rijd ik naar het politiebureau in Zutphen om het schriftelijk werk af te handelen. In de hal van het politiebureau spreekt de wijkagent René mij aan: "Ja, jou moet ik net hebben!". Ik kijk hem vragend aan. "Loop even mee, koffie?" vraagt René. Nou wordt het echt eng.... De wijkagent die me vraagt mee te lopen en me ook nog koffie aanbiedt. Weifelend sjok ik achter hem aan. Als we zitten vertelt hij dat hij is benaderd door Wendy, een vrouw die hij kent door zijn werk als wijkagent. Haar jongste zoontje van twee jaar is een paar maanden geleden overleden. Op het raam in de woonkamer staan zijn vingerafdrukken. En Wendy heeft René gevraagd hoe ze die vingerafdrukjes van het raam kan halen zodat ze bewaard blijven. "Ik kan haar wel wat tips geven, maar volgens mij moet dit goed gebeuren en moet jij er gewoon even langs gaan om die vingerafdrukjes eraf te halen, dat is jouw werk, jij bent daar goed in", zegt hij. Dit had ik niet verwacht. Ik zeg meteen ja. René maakt daarop een afspraak met Wendy voor de volgende ochtend en ik bel naar de afdeling met de mededeling dat ik de volgende morgen een paar uur niet te bereiken ben. Dat kan natuurlijk niet, maar als ik uitleg waarom is het goed.

De volgende ochtend rijd ik samen met René naar Wendy. Ik ben een beetje nerveus. Is het wel mogelijk om die afdrucken na maanden nog van het raam te halen? Wat als ik iets niet goed doe en ik dit vreselijk verpruts? Bij een misdrijf ben ik daar nooit bang voor. Maar dit is anders.... Als we bij de woning zijn, komt Wendy naar buiten en begroet ons hartelijk. Ze gaat ons voor haar huis in en vraagt of we wat willen drinken. Ik kijk haar aan en ik mag haar gelijk. Als hier geen kindje overleden was, maar er was bij ze ingebroken, dan was het een hele gezellige inbraak geworden. Ze komt terug met koffie uit de keuken en zet een schaal met appelflappen neer. Ze vertelt over Lennart, haar jongste zoon. De dag na zijn tweede verjaardag lag hij totaal onverwacht dood in zijn bedje, een doodsoorzaak is nog niet bekend.

Bij de zithoek staat een kast. De kast van Lennart. Ik kijk ernaar, terwijl Wendy vertelt over hem. Foto's van een lachende Lennart. Een stralende peuter met een enorme lach, hele mooie krullen en zijn beer in zijn armen. Beer zit nu in de kast met andere knuffels en speelgoed. Als ik verder kijk heb ik ineens de koude rillingen over mijn rug. Ik zie een kleine urn in de kast. Een kleine urn met de as van die stralende peuter. Wat dit gezin de afgelopen maanden heeft meegemaakt is onvoorstelbaar. Wendy trekt het gordijn weg en meteen zie ik de vele afdrucken op het raam. Voor het raam staat een lage radiator. Lennart gebruikte deze blijkbaar om op te staan en mensen welkom te heten of gedag te zeggen. De andere twee kinderen zijn een stuk ouder en zouden hun afdrucken veel hoger op het raam hebben achtergelaten. Wendy zegt dat het gordijn bijna niet meer open is geweest. Ze vindt het heel mooi om de vette vingers van haar jongste te zien, maar het is ook zo confronterend. Ze wil de gordijnen weer open doen, de ramen wassen, het licht binnenlaten en vooral de afdrukjes van Lennart bewaard hebben. Ik leg haar uit wat ik kan doen met mijn poeders.

Dat als ik met een poederkwast over het raam ga de afdrucken heel goed zichtbaar zullen worden. Dat het er daarna niet meer zo uitziet zoals nu en dat ze zeker de ramen moet gaan wassen daarna. Want ik ga het nog veel viezer maken met mijn poeders. Wendy vindt het goed. Ze zegt dat Lennart helemaal niet op de radiator mocht staan. Ik glimlach en zeg dat het toch best fijn is dat hij af en toe niet luisterde. Wendy lacht. Ze gaat op de bank zitten en praat met René. Ik pak mijn lamp en ga op mijn knieën op peuterhoogte voor het raam zitten. Ik schijn met de

lamp en zie heel veel afdrukken van hele vette peutervingers. Ik ben opgelucht. Dit gaat zeker lukken. Vingerafdrukken vinden van volwassenen na drie maanden is geen gemakkelijke opgave. Van deze peuter gelukkig wel. Ik kijk rustig op het raam waar de mooiste afdrukken zijn, er zitten namelijk veel vegen tussen. Logisch, geen enkele peuter staat stil. Plotseling blijven mijn ogen bij iets hangen op het raam.

Ik kijk ernaar of ik het goed zie. Maar ik weet het heel zeker. Lennart heeft niet alleen zijn handjes afgeveegd aan het raam. Aan iemand die buiten stond heeft hij een kusje gegeven. Een kusje op het raam. Ik zie heel duidelijk de afdruk van zijn lipjes met daarboven een neusje. Ik krijg het erg warm, ben ontroerd. Ik kijk weer opzij en zie dat Wendy naar me kijkt. "Kun je er wat mee?" vraagt ze. Ik wenk haar en vraag haar te komen kijken. Ze loopt naar me toe en ik laat eerst de vingerafdrukjes zien en de vele vegen op het raam. Dan ga ik opzij met de lamp en laat haar de afdruk van het kusje zien. Ze ziet niet goed wat het is. Het is ook niet heel duidelijk met de lamp en ik kijk natuurlijk met een geoefend forensisch oog. Als ik haar uitleg wat ik zie, zie ik haar gezicht veranderen. Intens verdriet en blijdschap in één uitdrukking. Niet uit te leggen.

Ze kijkt me aan en vraagt me bijna smekend of ik dat eraf kan halen. Een cadeautje van Lennart. Een kus. Zo ineens onverwacht. Ik vertel haar dat ik de kus heel goed van de ruit kan halen, evenals de vingerafdrukjes.

Ik loop de woning uit en open de achterklep van de dienstauto. De post mortem koffer is het eerste wat ik zie. Niet nodig nu. Dit is een post mortem onderzoek wat me nooit is geleerd. Ik pak mijn sporenkoffer en ook dat voelt even raar. In deze koffer zit alles om sporen van boeven te zoeken. Nu gebruik ik het om de sporen van een klein dood boefje te vereeuwigen. Ik haal diep

adem. Dit raakt me. Dit is geen werk, dit komt veel dichterbij dan werk. Dat is goed, ik ben ook maar gewoon Henrieke. Gelukkig is het ook geen werk. Dit is gewoon iemand helpen. En ik heb heel toevallig de kennis en de middelen om Wendy te helpen. Dat is alleen maar heel mooi. Ik ga weer naar binnen, open mijn koffer en doe wat ik altijd doe. Ik bekijk de afdrukken en de ondergrond. Ik kies het hiervoor geschikte poeder, open het potje, doe een beetje poeder aan mijn kwast en ik breng het poeder aan op het raam. Ongelooflijk hoe vet die peutervingertjes zijn, zelfs na maanden worden de afdrukken meteen goed zichtbaar.

Bij de kus poeder ik voorzichtig door. Net zolang tot het raam op peuterhoogte helemaal zilverkleurig is van het poeder. Links van de kus op het raam zie ik een andere afdruk, deze kan ik niet goed thuisbrengen. Wendy ziet dat ik erop schijn met de lamp.

Ze kijkt en zegt: "Dribbel". Ik kijk haar vragend aan. "Dribbel is de hond, zo stonden ze vaak samen naast elkaar tegen het raam", zegt Wendy. Met folies neem ik de afdrukken af. Gewoon zoals ik dat altijd doe met vingerafdrukken die ik vind bij misdrijven. Als ik klaar ben en alle mooie afdrukken van het raam heb gehaald blijft het gordijn open, de zilveren vegen goed zichtbaar. Ik ga op de bank zitten en krijg nog een beker koffie van Wendy. We praten wat en Wendy vertelt over de fotograaf die de folies zal gaan fotograferen. Hij heeft ook de uitvaart van Lennart gefotografeerd. Wendy pakt een boekje. Ik zie foto's van een dood jongetje met mooie krullen. Wendy laat het boekje zien en vertelt hoe het ging; de dood van Lennart, de dagen erna en de uitvaart. Alles met foto's erbij. Het raakt me diep. Dan wordt het tijd om te gaan. Wendy loopt mee naar de deur. Ik wil een hand geven maar Wendy pakt me stevig beet en geeft me drie kussen. "Bedankt, dat je dit voor me hebt willen doen, bedankt." Ik stamel iets als "graag gedaan". Wat ik op dat moment wel denk maar niet uitgesproken krijg is: "Bedankt dat je me in je leven en huis liet en Lennart bedankt dat ik je ouders en broers jouw kus mocht geven." Ik krijg het gewoon even niet uitgesproken. René en ik rijden weg. Stil zitten we naast elkaar. Een paar maanden later. Ik kom thuis na het werk. Ik zie een envelop op de deurmat en open deze met mijn jas nog aan. Ik herken het handschrift niet en ben nieuwsgierig wie mij wat stuurt. Het is een kaart. Ik herken de foto op de voorzijde meteen en even stokt mijn adem. De kus van Lennart. Met daarnaast een prachtig gedicht. En op de achterzijde een persoonlijke tekst. Wat mooi om dit te krijgen. En wat mooi dat ik die kus heb mogen vinden en heb mogen geven aan mama, papa en broers. De tranen rollen over mijn wangen.

De 99e Vierdaagse

Door Adrie Daniels
Foto's Henk Baron

De 99ste vierdaagse van Nijmegen werd dit jaar gehouden van 21 juli t/m 24 juli 2015. Dit jaar hadden zich 42684 deelnemers aangemeld, waarvan er 40092 de vierdaagse hebben volbracht, een record. Het weer was dit jaar wederom goed, waarvan de wandelaars en ook de bezoekers hebben geprofiteerd. Onder deze wandelaars waren ook de gasten van IPA Nijmegen e.o. welke verbleven in sporthal 'De Kwel' in Cuijk. Dit jaar waren het er iets minder dan vorig jaar, de gasten waren afkomstig uit de ons omliggende landen. Velen komen al jaren en vinden het gezellig om tijdens de vierdaagse in 'De Kwel' te vertoeven, het lijkt vaak een grote familie. De kreet: "zo, ik ben weer thuis". hoort men op de aankomst dag zo nu en dan wel klinken. Daarnaast zorgt de beheerder van 'De Kwel', Peter van de Laarschot, voor een uitstekend verzorgd onderkomen en goede maaltijden. Op maandagavond kijken de gasten in 'De Kwel' uit naar de speciale editie van de IPA Nijmegen e.o. betrekking hebbende op de Vierdaagse. Ook dit jaar weer een woord van dank aan de samensteller Martin. Op vrijdagavond was er weer de landenavond met de eigen, lokale hapjes, welke door de gasten uit de diverse landen worden verzorgd. Voordat deze werd geopend werd er stilgestaan bij het vertrek van Peter als manager van 'De kwel'. Peter en zijn vrouw werden toegesproken door de voorzitter van de IPA Nijmegen e.o Jan Eijkemans. Deze bedankte Peter en zijn vrouw Maria voor de jarenlange samenwerking met de IPA Nijmegen en voor de goede en gastvrije verzorging van de buitenlandse gasten tijdens de vierdaagse. Ook waren er woorden van dank van de leiders van de delegaties aan Peter en Maria. Daarbij werden diverse kleine attenties aan Peter aangeboden als blijk van waardering. Vervolgens werd door Peter zijn opvolger nog gepresenteerd. Omstreeks 22.00 uur werd de landenavond geopend, waarop er gretig van de lekkernijen wordt gesnoept. De beheerder van 'De kwel', Peter, regelt elke jaar en ook dit jaar dat de avond wordt begeleid door een muziekbondje. Op zaterdagmorgen worden gewoonte getrouw de buitenlandse politiemensen ontvangen op het hoofdbureau van politie te Nijmegen. Hierna neemt ieder afscheid en gaat men huiswaarts. Als IPA Nijmegen e.o. kunnen we dit jaar wederom spreken van een geslaagd evenement. Nu op naar de 100ste Vierdaagse in 2016. Dit belooft een bijzondere Vierdaagse te worden.

Alain Remue: ‘Zeg nooit nooit’

Door Jan Eijkemans

Ons district is bezig om, een lezing te organiseren door Alain Remue. Wij willen dit tevens voor de andere districten in de Regio Oost doen. De vraag die dit oproept is dan natuurlijk, wie is deze persoon. Ik zal kort uitleggen wie deze man is en wat de aanleiding was om hem uit te nodigen.

Alain Remue

Alain Remue leidt als politicommissaris de Cel Vermiste Personen. “Wij zien veel ellende”, vertelt Remue, “af en toe zijn er natuurlijk de

blijdschap en de opluchting wanneer je iemand hebt gevonden, maar ik zal nooit wennen aan het feit dat ik soms uit de mond van een vader of een moeder moet horen hoe blij ze wel zijn dat we eindelijk het dode lichaam van hun kind hebben gevonden. Vroeger snapte ik dat niet. Maar nu wel. Mensen willen die knagende onzekerheid kwijt na een tijd, zelfs als dat de bevestiging betekent van de dood van hun kind.”

Cel Vermiste Personen

Deze dienst is een onderdeel van de Belgische Federale Politie en houdt zich bezig met de opsporing van en onderzoek naar ‘onrustwekkende’ vermissingen en alle vermissingen van minderjarige. De Cel is opgericht en in werking getreden tijdens de zaak Dutroux.

Aanleiding

Nadat wij in het voorjaar een uitnodiging hadden gekregen van het IPA district De Baronie om een lezing van Alain bij te wonen, zijn wij daar natuurlijk op in gegaan. Wij hebben daar een zeer interessante lezing meegemaakt en hebben meteen de afspraak gemaakt dat dit voor veel politiemensen in Oost een leerzame lezing is.

Terug naar 1996

Op 13 augustus van 1996 werd de inmiddels beruchte Marc Dutroux gearresteerd nadat de zes dagen ervoor ontvoerde Letitia Delhez in zijn huis werd ontdekt. Ook was in de woning de ontvoerde Sabine Dardenne, die er inmiddels al drie maanden zat, aanwezig. Dit was een begin van de zaak die België op zijn grondvesten deed trillen. Snel na deze ontdekking bleek dat Dutroux ook verantwoordelijk was voor de ontvoering van Julie Lejene, Melissa Russo, An Marchal en Eefje Lambecks. Deze laatste slachtoffers hebben helaas de ontvoering en de gruwelijkheden die daarop volgden niet overleefd.

Alle ontvoerde meisjes hebben vastgezet in een huis in Machinelle, zowel in de kelder als in de slaapkamer. Echter had Dutroux nog zeven huizen, maar vier van hen heeft hij gebruikt voor de kidnappings. In Jumet, waar An en Eefje in tuin waren begraven, woonde een tijd de handlager van Dutroux, Bernhard Weinstein. Julie en Milissa zijn een korte tijd na hun kidnapping vastgehouden in een huis in Marchenne-au-Pont en later naar

een huis in Sars-la-Bruissière. Hier stierven de meisjes door verhongering en vermoorde Dutroux zijn handlager Weinstein. Alle drie werden begraven in de tuin van dit huis.

Marc Dutroux

Dutroux werd op 6 november 1956 geboren in het Belgische plaatsje Elsene. Hij groeide echter op in Belgisch Congo. Toen zijn ouders scheidden ging hij bij zijn moeder wonen in Obaix, een plaats in Wallonië. Hij maakte een moeilijke en rebelse jeugd door, maar na veel omhalen haalde hij het diploma van elektricien. Toch was hij vaak werkloos. Hij trouwde voor het eerst toen hij tweentwintig jaar oud was en kreeg uit dit eerste huwelijk twee kinderen. Later, in 1985, scheidde hij nadat hij door zijn vrouw beschuldigd was van mishandelingen. Tevens werd hij in dat jaar gearresteerd op verdenking van diefstal en verkrachting. In 1988 trouwde hij met Michelle Martin, met wie hij al een kind had. Later kreeg hij nog enkele kinderen met haar. In het midden van de jaren tachtig zou zijn vrouw geholpen hebben bij de ontvoering van meisjes, naar eigen zeggende, omdat zij bang was voor Dutroux.

In 1989 werden Dutroux en Martin beiden veroordeeld voor verkrachting van vijf minderjarige meisjes. Dutroux kreeg hiervoor een gevangenisstraf van dertien jaar en zijn echtgenote Michelle Martin een straf van vijf jaar. In 1992 werden ze door de toenmalige minister van Justitie Melchior Wathelet in het kader van de Wet-Lejeune vervroegd vrijgelaten. In 2002 kondigde Michelle Martin aan van Dutroux te willen scheiden, eind 2003 was de scheiding een feit.

Op 17 juni 2004 werd Dutroux schuldig bevonden aan: Ontvoering en verkrachting van zes meisjes en moord op vier meisjes. Volgens de jury was hij het hoofd van een criminele bende en is hij ook verantwoordelijk voor de verkrachting van drie meisjes uit Slowakije. Dutroux bekende de ontvoering en verkrachting, maar schoof de verantwoordelijkheid voor de dood van de meisjes op zijn handlangers. Hij beweerde slechts een klein radertje in een veel groter netwerk te zijn en in opdracht te handelen.

Op 22 juni 2004 werd hij veroordeeld tot levenslange celstraf en tien jaar terbeschikkingstelling van de regering, ondertussen gewijzigd in terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank.

De andere kant van een jubilaris

Door Jan Eijkemans

Het is al weer even geleden dat Ton van Roosendaal zijn vijftigjarig lidmaatschap van de IPA vierde. Tijdens de voorjaarsvergadering van IPA-Nederland in Arnhem is hij hiervoor in het zonnetje gezet. Samen met zijn echtgenote Janneke hebben zij die dag een tour gemaakt langs de memorabele plaatsen van Operatie 'Market Garden'. Maar ook wij willen aandacht besteden aan dit jubileum en wel

door samen met Ton eens terug te kijken in het verleden.

Loopbaan

Ton begon zijn loopbaan in de politiewereld in 1963 met een aanstelling als adspirant bij de gemeentepolitie in Nijmegen. Zijn opleiding volgde hij aan de politieschool aan het Zuid-Limburgse kasteel Doenrade. Na in 1964 van de opleiding te zijn afgekomen werd Ton gekoppeld aan een mentor om de eerste schreden in de politiepraktijk te ervaren. Het jaar 1965 was nog maar nauwelijks begonnen of Ton werd opgeroepen om de dienstplicht, die toen nog bestond, te komen vervullen en hij diende tweentwintig maanden bij de landmacht.

Nadat hij was opgekomen en zo'n drie weken in het legertenuue had gelopen kregen mensen die bij de politie werkten vrijstelling van deze militaire dienstplicht. Na een verzoek te hebben ingediend om ook onder deze regeling te vallen kreeg hij een tegenvallend bericht. Op zijn verzoek om 'vrijwaring' kreeg hij nul op zijn rekest met als antwoord: "U bent ingedeeld onder mosnr..... en als zodanig onmisbaar voor het Nederlandse leger."

In totaal heeft Ton zestien jaar gewerkt bij de surveillancedienst in de verschillende rangen van agent, hoofdagent, brigadier tot adjudant/inspecteur. In deze tijd werd het instituut 'vrouwelijke politie' opgeheven en werd hij mentor van deze vrouwen die in de normale dienst werden opgenomen. Daarnaast heeft hij gewerkt op de afdeling Verkeer en bij bureau Planning en Executie. In totaal heeft hij elf jaar gewerkt bij de recherche, daarna 5 jaar op het Stafbureau en later 5 jaar bij Pers en Voorlichting.

Na een 'simpele' beginperiode bij de Mobiele Eenheid, gekleed in blauwe overall, stalen helm en een karabijn begon een roerige periode met uitschieters als de Piersonrellen, het voorkomen van de bezetting van de kerncentrale Dodewaard (waar zij met snelle landingsboten van de marine de Waal werden overgezet), de Kroningsrellen en de rellen rond de Mariënburg. Nijmegen was een bolwerk van de krakers en dat leverde veel ontruiming op. Ook bezettingen van de universiteit bracht veel werk met zich mee.

Wat ook gebeurde

Toen de opnamen voor de film in Nijmegen begonnen moest ik een nachtdienst draaien. Het leek mij reuze interessant om de filmopname ook eens mee te maken. Men begon die dag al vroeg. Met wat moeite kon ik vrij krijgen. Ik heb mijn echtgenote gebeld van wat er aan de hand was en samen zijn wij naar de opnamen gaan kijken. Eerst op het Kelfkensbos en later richting Waalkade. Nijmegen was vanaf september '44 tot aan de bevrijding frontstad. Het gebeurde dan ook regelmatig dat de Duitsers vanuit het Reichswald en Arnhem de stad onder vuur namen. Daarbij vielen natuurlijk onschuldige slachtoffers. Er gebeurde die dag voor de opnamen het volgende. Toen een aantal figuranten gekleed in het uniform van de Wehrmacht de Voerweg naar beneden afliep richting Waalkade om daar te figureren, stonden daar een aantal oudere Nijmegenaren langs de weg. Op het moment dat deze figuranten hen passeerden begonnen zij deze uit te schelden voor alles wat slecht was. Kennelijk had het zien van deze Duitse uniformen bij hen iets los gemaakt en kwam de haat tegen de Nazi's weer volop boven. De figuranten wisten niet wat hen overkwam en marcheerden maar snel door naar de filmset.

jhe

In het begin deed Ton dit in zijn hoedanigheid als groepscommandant en later vanuit het stafbureau als plaatsvervangend chef staf.

De andere kant van Ton

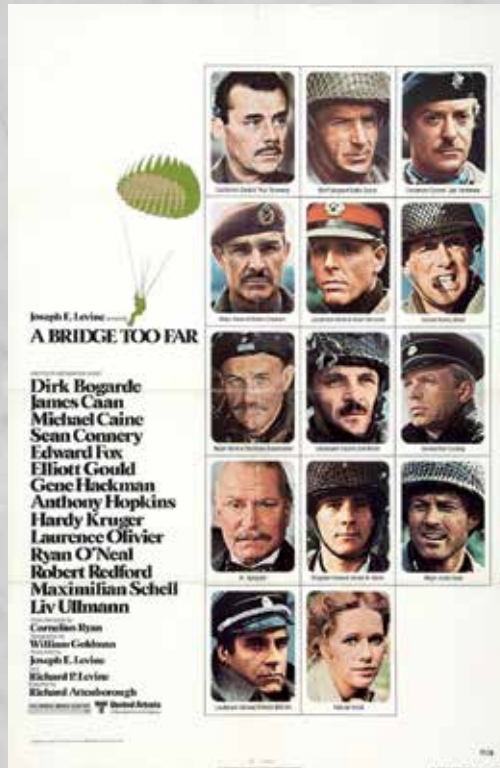
Operatie 'Market Garden', de snelle doorstoot tot over de brug bij Arnhem, om een omtrekkende beweging te maken om het Rheinland te veroveren, was een idee van maarschalk Bernard Montgomery en is al lang geschiedenis. In 1976 begonnen de opnamen voor de film 'A Bridge Too Far', op filmgebied een van de grootste producties in Nederland opgenomen op locaties o.a. in Nijmegen, Arnhem en Deventer. Ton was erbij om als figurant mee te doen. Namen als Gene Hackman, Elliot Gould, Robert Redford en Sean Connery spreken, zeker voor film liefhebbers, tot de verbeelding. Als figurant heeft hij drieëndertig dagen op de gigantische set rondgelopen. Gefigureerd als Amerikaanse GI, Britse gliderpiloot, lers infanterist en zelfs als Duitse Wehrmacht soldaat. "Een van de meest spannende periodes uit mijn leven", zegt Ton.

Van alle grote namen die in de film meededen bewaart Ton de beste herinneringen aan Sean Connery. "Het was een steracteur die gewoon mee at met de 'gewone' acteurs en figuranten, in plaats van in zijn luxe caravan" zegt Ton. Daarnaast is hij een van de weinige die kan zeggen dat hij Connery een acteertip heeft gegeven. Tijdens de repetities kwam de voormalige James Bond telkens op een klungelige manier uit de jeep rollen. Zoals reeds gezegd, Ton was zelf dienstplichtig militair geweest en kon hem dus vertellen dat je je eerst aan het stuur moest optrekken om vervolgens elegant uit te stappen. "Na de opname kwam Connery naar mij toe en zei simpelweg tegen mij: "thanks for the hint", vertelt Ton.

Een kneedbare snor

Ton was een gewild figurant. Met zijn rijzige gestalte kon hij net zo gemakkelijk doorgaan voor Brits officier als voor een GI of Wehrmacht soldaat. Moest hij optreden als een Britse officier, dan stonden de punten van zijn snor omhoog. Was hij een Pool, dan draaide hij de punten weer naar beneden. Toen hij als Amerikaanse GI of als Duitser figureerde schoor hij zelfs zijn snor af. Ook moest hij als piloot

van een glider figureren. "Toch waren er ook een aantal momenten waar ik mij niet prettig bij voelde. Vooral toen ik zigzaggend tussen de explosies door moest rennen. Die explosies werden op afstand elektrisch ontstoken en daartoe lag de grond vol met kabels", vertelt Ton. "Bij de oversteek op de Waal zat ik met mijn rug dicht bij de achterkant van het canvas bootje waar, aan

korte kabels, een paar bommen hingen. Ik heb toen ter bescherming karton onder m'n kraag en op mijn rug onder m'n jack gestopt. Bij sommige explosies vlogen de houten latten, die los in het bootje waren gelegd, 'driftig' in het rond. De gevecht-scenes en close-ups van de oversteek werden gemaakt in een grote betonnen bak die speciaal daarvoor aan de oever van de IJssel (bij Doesburg) was gebouwd. Daar hebben de specialisten van de 'special effects' flink hun best gedaan. Ik heb toen, in close-up, het loodje gelegd".

Reizen en muziek

Dat was voor Ton geweldig. Samen met driehonderd IPA leden, enkele burgemeesters en mensen van justitie met een chartervlucht naar Amerika. Bezoek aan de FBI-ranch, aan Chicago, New York en Washington. Toen we met een grote groep op een terrasje in Washington een feestje bouwde,

kwamen twee jonge Amerikanen (keurige heren in kostuum; van die 'Kennedy-types') erbij, gooide een stapeltje bankbiljetten op een tafeltje en boden ons een paar rondjes aan. Na korte tijd kwam de politie die de twee arresteerde, fouilleerde en afvoerde. Het bleek, dat ze in het huis naast het terras hadden ingebroken.

Muzikaal heeft Ton ook een duit in het zakje gedaan. Eerst als tamboer bij de Nijmeegse Politie Harmonie en later als paukenist bij de inmiddels omgedoopte naam van harmonie naar Nijmeegse Politie Kapel. Daarbij is hij tevens een aantal jaren bestuurslid geweest. Ook met de 'Holland Police Band' naar Michican, USA, was een geweldige beleving. Ton vertelt: "In de buurt van Kalamazoo op een militair vliegveld stond op het platvorm een gigantische Lockheed C-5 Galaxy. Met onze balorige Limburgse tamboer-maitre voorop, marcheerden wij met de gehele politiebans al spelend door dit grote toestel. Aan de voorzijde, door de opgeklapte neus erin en aan de achterzijde via de laadklep er weer uit. Tijdens onze mars, kregen wij het verzoek van de captain van de Galaxy of we het nog een keer wilden doen;

Bij het vijftienvijftig jarig bestaan van IPA Nijmegen in 1984 vond er van 16 t/m 20 mei een grote IPA-UNICEF manifestatie plaats. Hiervoor was speciale toestemming gevraagd in Den Haag. Doel van het samenwerkingsverband was geld in te zamelen voor een door UNICEF gekozen project in Kameroen. Dit project moest een bijdrage leveren aan de verbetering van de leefsituaties van kinderen in deze ontwikkelingsgebieden. Het motto was dan ook: 'De jeugd een kans, de wereld in balans'. Hoogtepunt was een showavond waaraan bekende internationale radio- en tv-artiesten meewerkten en die werd gepresenteerd door Ted de Braak. De muzikale ondersteuning kwam van het Nijmeegs Amusements Orkest onder leiding van Jimmy Nas. Artiesten waren o.a. Maywood, Robèrt Maillé, Childeren Unite Choir en het showballet van Marion Mengler.

Voor Ton was er 'geen brug te ver'. Ton: "Vaak heb ik voor de keuze gestaan om dit werk fulltime te gaan doen. Maar uiteindelijk heb ik toch gekozen voor de politie." En daarmee is de cirkel weer rond.

Dank

IPA Nijmegen maar ook vele anderen zijn dankbaar voor alles wat Ton van Roozendaal voor hen heeft gedaan. Maar zegt Ton: "Ik kon dit niet allemaal doen zonder de steun en hulp van Janneke en de beide zonen. Deze dank geldt evenzeer voor hen." Ik kan mij daar volledig bij aansluiten.

"Er is nog nooit een spelend orkest door mijn toestel gemarcheerd", zei hij. Wij weer terug en van achter naar voren er weer spelend doorheen. Toen we er aan de voorzijde weer uit marcheerden, stond de 7-koppige bemanning van de Galaxy in de houding opgesteld en bracht ons een ere saluut. Een fantastische belevenis!"

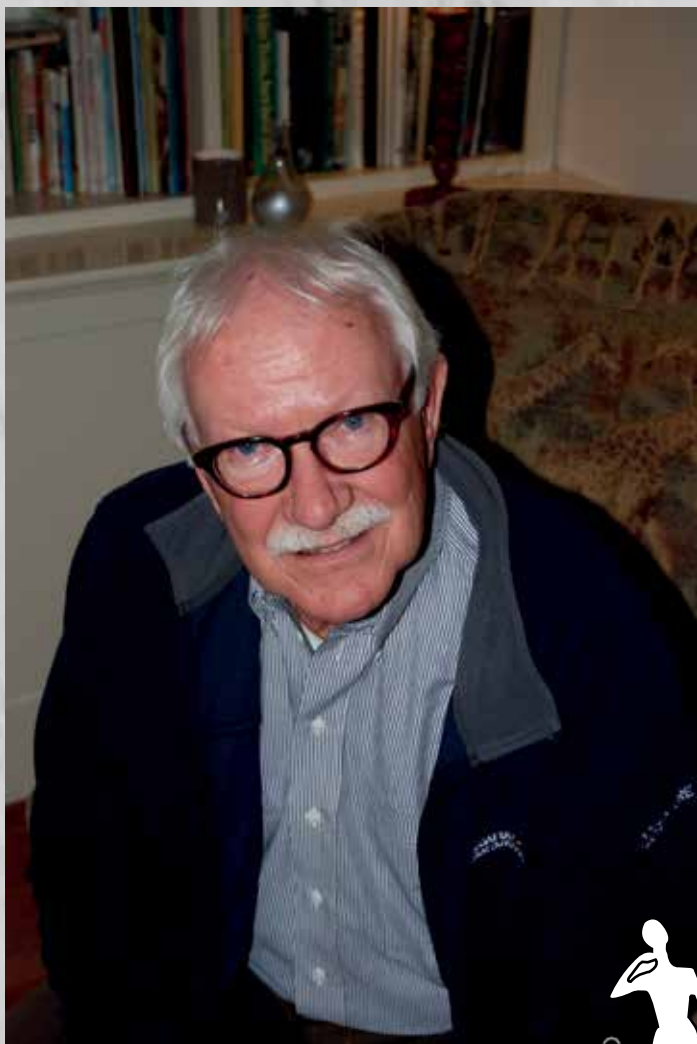
Bij het vijftienvijftig jarig bestaan van de Politie Harmonie in 1972, werd er een groots opgezet concert georganiseerd. Ton zat in de werkgroep om dit concert meer aanzien te geven. Na dit mooie concert ging de werkgroep uit elkaar en Ton bleef elk jaar het Lenteconcert regisseren. Steeds meer ervaring kreeg hij van de vele wisselende toneelervaringen en hij ging een cursus Theatertechniek volgen. Ook bouwde hij zelf met vrienden en collega's decors. De complete 'showtrap' met looplichten voor het IPA-Unicef-Gala werd in zijn achtertuin gebouwd. Daarbij hielp zijn echtgenote Janneke volop mee. Zij verzorgde het naaiwerk dat gedaan moest worden. Janneke maakte op haar naaimachine de meest vreemde ontwerpen en stoffen- decoronderdelen. Later, toen de kinderen wat groter waren, werden ook zij erbij betrokken. Beide zoons gingen mee het land in om de decors op te bouwen en de volgspots te bedienen. Binnen de kortste keren waren zij 'volleerde' volgspotters. Zo'n vijf jaar geleden heeft zijn jongste zoon het, zo ontstane bedrijf, overgenomen. Hij heeft zich specifiek gericht op decorbouw en decorverhuur. Het brengt hem door het gehele land en vaak in België en natuurlijk regelmatig in Hilversum.

Shows met bekende namen

Naast het werken bij de politie kwam Ton toch een beetje in het gedrang. Het was absoluut van belang om de zaken strikt gescheiden te houden. Er kwam zoveel werk op hem af dat hij zich liet inschrijven bij de Kamer van Koophandel. Daarmee kon hij de financiële zaken beter organiseren.

Ton regisseerde shows met bekende artiestennamen als; Ted de Braak, Louis van Dijk, Ron Brandsteder en Marjon Lambriks. Mocht rondlopen in de studio's in Aalsmeer van Joop van den Ende en was daar dan ook regelmatig te vinden.

Steeds groter werden de voorstellingen of evenementen, zoals het Weens Gala Concert, De Osse Revue, de kerstshow 'Jingle Bells' (een eigen productie), de Prinsenproclamatie van de stadsprijs van Nijmegen, de nieuwjaarsreceptie van de gemeente Nijmegen, feesten van de Radboud Universiteit en nog veel meer.

Hobby van een diender

Tekst & foto's: Edwin Franssen

Toen Edwin gevraagd werd om eens een stukje te schrijven over zijn hobby als chauffeur vertelde hij zonder er bij na te denken: "Dat is niks bijzonders". Na aandringen kwam Edwin met het volgende stuk.

Ritje Klein Heubach

Ritje Klein Heubach (D) op een vrijdag in mei 2015. Donderdag was er geen werk als chauffeur. Dan toch nog een belletje van de planner dat hij wat voor mij heeft op vrijdag én zaterdag! Kesteren rijstmeel laden voor midden Duitsland en dan bij Warstein laden en terug op zaterdag. Omdat de rit niet in één dag te halen is en ik ook zaterdag vrij ben is deze rit voor mij! Het echte werk. Ik krijg een Volvo 440 met bulk tank 15 mee. Overdag thuis de spullen klaarzetten, kaarten lezen, wat eten en drinken en de slaapzak niet vergeten! En de TomTom, voor als het toch weer een ander adres wordt. Vorig jaar juli had ik dezelfde rit maar deze was al door een ander voor geladen. Ik kon meteen vanaf Schaijk om 17.00 uur richting Frankfurt om de volgende dag met voldoende rij-uren weer terug te kunnen komen. Toen werd de terugrit voor de retourlading gewijzigd naar een dorpie in de omgeving van Cochem. Prachtige binnen weggetjes en dito landschap! En goed kaart lezen vanwege 40 ton!

Rond 04.00 uur gaat de wekker, opstaan en ontbijt en dan naar Schaijk. Sleutels, papieren en de Volvo inladen met van alles en nog wat. Koelkast aan. Rond zes uur op de weegbrug. Na een bak koffie en een praatje, de oplegger met een S-bocht om een lossende truck de laad hal in gereden. Oppassen geblazen omdat ik met de buitenbocht langs het bordes moet staan maar niet met de tank er tegen aan mag rijden. Voorzichtig en een paar keer controleren omdat door het scharnieren van de oplegger je deze zijde met de spiegel niet kan zijn. De laadmeester, een geschikte man, laad in gat 4 de silo leeg, 25 ton rijstmeel. We hoeven niet te schatten dus dat scheelt weer tijd en soms wat stress. Weer even wegen, weegbrief en klaar. Even van de weegbrug afzetten, toilet en een bak koffie en dan op weg. De A15, A50 en dan via A73 naar Venlo de 61 op naar het zuiden. Deze route scheelt weer maut, de Duitse truckbelasting, omdat we zuidelijker Duitsland in gaan. De 61 is iets langer maar via de 3 zijn meer zware hellingen en baustellen. Dat kost ook brandstof en tijd.

De rit is 435 kilometer. Dat haal je niet in de maximale aaneengesloten rijtijd van 4,5 uur. Onderweg dus pauze houden. Tijd om een broodje te smeren en wat koffie uit de thermoskan.

Daarna weer fijn de baan op langs Koblenz met zijn prachtige omgeving. Wachten is niks voor mij. Ik wil wat zien van de wereld. Na wat hellingen komen we in de vlakte waarna we naar het oosten afbuigen de 60 op richting Frankfurt am Main. Het wordt wat drukker en komen langs het enorme station. Berichtje van de planning: Hoe laat kun je er zijn. Volgens de TomTom was het 12.25 uur dus ik geef door rond 13 uur. De planning geeft door tussen 13 en 14 uur aan het bedrijf. Normaal komen we vroeger maar ivm problemen bij de verlader kon er pas vanmorgen geladen worden. Dan schuift alles op!

Dan slaat het noodlot toe. File!#@. Door ongeval 4 rijstroken dicht. Langzaam rijden en stoppen. Stress en echt geen lol aan. De tijd tikt door. Een paar keer op de stratenatlas gekeken. Al zigzaggend kan ik binnendoor richting Aschaffenburg waar ik anders de 60 verlaat en naar het zuiden moet voor een laatste stuk langs de Main. Dan toch maar besloten binnendoor te rijden. De TomTom negerend met behulp van de kaart richting Munster. Het is opletten de goede afslag te nemen en niet te kleine wegen te nemen. Je wordt sowieso meestal omgeleid door middel van borden 'verboden voor vrachtauto's'. In het begin is het erg druk maar dat wordt minder. Wel blijven er verkeerd afgestelde verkeerslichten en zo. Omdat je haast hebt is dit ook niet goed voor het brandstofverbruik. Wel lekker makkelijk dat er een automaat op deze Volvo zit met 12 versnellingen en 440 pk. Het ouderwetse schakelen met 12 of 16 versnellingen wordt steeds minder. Best jammer eigenlijk want schakelen maakt het toch speciaal. En geeft meer controle, zeker als je steeds weer op een andere merk truck rijdt. Het totaal gewicht is 40 ton. Het maximum voor Duitsland. België is bijvoorbeeld weer 44 ton. Nog een keer een opstopping voor een rotonde en dan onder Aschaffenburg naar het zuiden. We zitten weer op de route. Nog een kilometer of veertig. Het is fijn dat ik er al een keer geweest ben want meestal geeft de TomTom de ingang aan voor de post of het kantoor. Ik kan nu zo doorrijden naar de weegbrug en de slagboom gaat al open! Binnen melden is hier gezellig. Het zijn aardige mensen hier en het is lekker schoon en mensen behulpzaam. Ze hebben zelfs water met bubbels voor je en een prachtig toilet. We maken het wel eens anders mee..... Nog even een monster nemen en dan de vraag of ik weet waar ik moet zijn; silo 39. Jawel, de aansluiting zit in een hok naast het bureautje van deze man. Snel linksom gereden zodat ik goed voor de silo aansluiting uitkomt want de tachograaf is weer aan het piepen. Door de file zit ik al over de 4:15 rij-uren! Ik had de

vorige pauze gecombineerd met een toiletstop maar ik had dit beter wat later kunnen doen. Weer wat geleerd. Nog 10 minuten over....

Snel de truck achteruit voor het silo hok zetten, afstand bepalen en nog een metertje of 2 naar achteren en de handrem er op. De tachograaf uit de rij stand! Anders zit je aan een overtreding, te lang ononderbroken gereden! Het monster wordt gecontroleerd. Rustig de tijd om de compressorslang aan te sluiten, het kijkglas uit de kist te halen en op de los klep te plaatsen. Twee dikke slangen aan elkaar klemmen en klaarleggen voor montage aan de los pijp. Na een kwartiertje krijg ik toestemming om te lossen. Inmiddels heb ik de luchtvering van de oplegger ontluicht en staat de achterzijde van de oplegger op de poten. Het kiepen van de cilinder kan beginnen. Naar gelang het product moet je langzaam aan of hoog op kiepen. Vervolgens de compressor op de Volvo aan om de tank richting de 2 bar te brengen. Deze worden aangedreven door de motor op zo'n 850 toeren. De losslang vast zetten en voorzichtig met de luchtdruk met het lossen beginnen totdat het meel mooi 'loopt'. Volgens de silobaas loopt rijstmeel goed en levert geen verstoppingen op. Dat scheelt want anders is het oppassen 'geblazen'. Verstoppingen geven zo uren vertraging! De truc is om met behulp van slangen, leidingen en kranen met de luchtdruk de poedervormige of korrelige producten vanuit de oplegger in de silo te blazen.

Gelukkig liep het lossen voorspoedig en was de tank vlot leeg. Snel de lucht deels afblazen via de silo zodat de druk er af is en ik de tank kan inspecteren en vegen. Er komt een klein hoopje uit! Te snel afblazen geeft condens en dan gaat alles plakken. Dat kunnen we helemaal niet gebruiken. Tussendoor de slangen en andere attributen opruimen en de achterasvering weer op druk zetten. Op naar de weegbrug uitwegen en papierwerk afhandelen. Nog even een bak koffie en een sprankelend watertje. Wat gastvrij zijn ze hier, al ben je zo laat.

Het is 16.30 uur. Even overleg met de planning. Midden door de spits weer vlak langs Frankfurt? Bij Aschaffenburg over de 60 en dan kort daarna de 45 op naar het Noorden. Niet richting Marburg en Winterberg maar richting Giesen en dan bij afslag 25 lekker binnendoor. Vanmorgen zag ik al een andere laadopdracht voor de terugweg bij mijn stukken liggen. Laden in Bad Berleburg. Nog nooit van gehoord. Gelukkig was het wel heel rustig op de weg en liep de weg voorspoedig. De TomTom gaf natuurlijk wat anders aan maar vanaf afslag 25 klopte het wel, althans, meestal. Met de kaart in de buurt ter controle en goed opletten komen we verder. Ik kan me gelukkig ook aardig oriënteren! Op een kilometer of 20 afstand geeft hij rechtsaf aan. Een L-weg.... en

een bord verboden voor vrachtauto's. Voor mijn gevoel moet ik rechtdoor en verderop zie ik een bord Bad Berleburg! Hoera, goed ingeschat. In het dorp weer een probleem. Bij een kruising moet ik rechts de berg op de betreffende straat in. De weg wordt steeds smaller en nog een paar honderd meter tot de finish. De straatnaam klopt maar hier zit geen bedrijf. Achteruit weer er tussenuit en dan valt een bord op van het bedrijf. Daar staan wat silo's en bergen met grondstoffen. Het gebouw ziet er wel donker uit. Inmiddels is het na 19.00 uur. Gelukkig zie ik nog een man in de regelkamer op de 1e verdieping. Na een begroeting; kan ik nog geladen worden??? "Kein problem" antwoordt hij. Prachtige taal! Geen Frans nodig deze rit!

Op aanwijzing de oplegger onder de een na laatste laad balg, 2e en 6e gat vullen met 25 ton 'gebrand' leisteen. Of ik een weegstelsel heb? Op de luchtdrukmeters van de luchtvering kan ik globaal schatten wat het gewicht ongeveer is. Hetzelfde als vanmorgen, trekas 6.5 bar en de opleggervering 5 bar. Eerst de voorste kamer laden tot 7 bar. Daarna de achterste kamer laden en dan zakt de meter voor weer.... Maar met een beetje geluk en wat ervaring kwam ik er aardig uit. De silobaas was al eerder gestopt omdat hij op tijd laadde. Nog een minuutje er bij. Volgens hem 700 kg. Papieren tekenen en dan in Oosterhout wegen....

Dat is voor maandag. Klaar, Feierabend! De silobaas was heel vriendelijk. Ik mocht verderop overnachten op het terrein. En er is een toilet en een douche, allemaal gratis! Eten kon hij ook regelen. De plaatselijke 'pizzaboer' had kennelijk geen zin in buitenlandse telefoontjes. Hij belde voor me en zei dat om half tien de Holsteiner-schnitzel met salade en pommes zou worden geleverd! Geweldig. Even naar de Volvo en wat papierwerk doen, monster opruimen en de deksels goed vastmaken. Tijdens het telefoontje naar het thuisfront komt de silobaas al knipperend aanrijden. "Es ist schon da". Het eten stond al in de kantine. Ik kreeg het niet voor mekaar om te betalen. Hij zag mij als gast? Lekker gegeten. Daarna nog een rondleiding. Een enorme rij roterende droogcilinders dat uitkomt in een betegelde versie met een bruinkool gestookt straalvuur van 1094 graden.

Hier wordt het leisteen verbrand en voorzien van lucht waardoor het een enorm isolerend vermogen krijgt en heel erg sterk wordt. Het wordt gebruikt in de betonindustrie. Wel een duur grapje denk ik.

Dit werk gaat 24/7 door. In de cilinder ziet het uit als glinsterende kristallen in het helle vuur. Het beeld komt niet over op de foto. Ik ben ook bang dat de boel gaat smelten. Na het afscheid terug naar de Volvo en de gordijnen dicht gemaakt. Muziekje aan en de een hoelaken en de slaapzak voor de dag gehaald. Nog een colaatje, een belletje en de wekker op 05.00 uur. Lekker geslapen, ondanks een regenbuitje dat door het open dak luik lekte. Lekker even douchen, tanden poetsen en de motor weer starten. Een krentenbol met een plakje kaas uit de koelkast en wat water.

Op zoek naar de koffie. Een gezellig collega die gisterenavond zijn truck daar voor het weekend plaatste zei, dat er een dorpie verderop wel een bakker was. Op zoek dus naar de bakker. Rustig vertrokken richting Wenden, de A 4. Nog wel een uurtje rijden. Prachtig is het hier; heuvels, veel gras en koolzaad, een paar reeën en allerlei vakwerkhuisen en veel leisteen. Twee dorpen verder

zie ik bij een 'Aral' tankstation wat broodjes op de toonbank. In de remmen en de handrem er op getrokken en een aantal broodjes gekocht en een XXL koffie. Daar wordt je weer mens van. Met verbazing de route door het mooie heuvelachtige landschap vervolgd. Ik kan daar erg van genieten, zo 's morgens vroeg door het landschap. Na een uurtje de autobaan op richting Keulen. Ook hier is het erg mooi. Weer een groepje reeën gezien. Goed opletten dat je bergaf op tijd de motorrem er op zet en terugschakelt. Anders gaat het gauw te hard en worden de remmen te warm. Veiligheid voor alles! Voor het einde van de daling weer een beetje vaart maken voor de volgende berghelling. Dan kom je weer sneller omhoog en dat scheelt brandstofverbruik. Men is bezig om deze rijstijl in te voeren in de moderne cruise control. Dit wordt gestuurd door middel van GPS. We kunnen het ook al vast zelf doen.....

Vorbij Keulen nog even aan de kant. Een sanitaire stop en een bak koffie. Apparaat stuk!?! Op de 61 nog maar even aan de kant. De toilet-ticket ingeleverd en dan nog 2.70 euro voor een grote bak koffie.

Een praatje met een Nederlandse trucker. Hij moet nog naar Rotterdam. Nog een uurtje tot de grens bij Venlo en dan naar het noorden over de A73. In Schaijk nog even tanken. Hij was niet helemaal vol bij vertrek maar er kan nu wel bijna 400 liter in. Ook nog wat Ad Bleu tanken dat voor het reinigen van de uitlaat emissies wordt gebruikt. Totaal zo'n 1040 kilometer gereden. Nog even de cabine met zeep ingespoten en geborsteld. De ramen waren namelijk behoorlijk vervuild. Dan kan de vaste chauffeur maandag weer lekker met schone ruiten vertrekken. Nog even de boordcomputerstoring met de monteur besproken en dan kan de wagen aan de kant en mijn spullen er uit. Weekend! Een geweldige rit weer! Wordt zeker vervolgd.

Natuurwandeling Gelderse Poort - Ooijpolder

Door Martin en Trudy van der Putten Foto's Henk Baron & Martin van der Putten

Op zaterdag 3 november was het dan zo ver. Onder leiding van een boswachter, Gerrit van Scherrenburg, gingen de leden van IPA Nijmegen e.o. de Ooijpolder in voor een natuurwandeling. Omstreeks 10.00 uur was het verzamelen bij de werkschuur van Staatsbosbeheer waar de dampende koffie met iets erbij al voor ons klaar stond. Boswachter Gerrit vertelde tijdens de koffie iets over het gebied en over het ontstaan van het gebied. De polder maakt deel uit van het natuurontwikkelingsgebied 'De Gelderse Poort'. Heel vroeger was de Ooijpolder een leeg, kaal gebied dat elk jaar onder water stond. Nu is het een lieflijk landschap dat het product is van natuurlijke processen en later ook van menselijke activiteiten. Het is een uitgestrekt gebied met lappen groen, zoals weiden en akkers, op vele plaatsen omzoomd door hagen en struiken, die weer onderbroken worden door allerlei grote en kleine plassen. Aan de ene kant is daar de Waal met zijn uiterwaarden en aan de andere kant de heuvelrug van Beek en Ubbergen. Hierdoor heeft dit landschap een veelzijdigheid die in Nederland geen gelijken kent.

oude rivierlandschap. In De Gelderse Poort worden kilometers oeverland teruggegeven aan de rivier. De Millingerwaard was als eerste aan de beurt. Daarna volgden andere gebieden zoals de Groenlanden, Bisonbaai, Klompenwaard, Erlecomsche Waard, Oude Waal en recent de Stadswaard. Landbouwgrond maakte plaats voor nieuwe natuur. Het resultaat is verbluffend.

Nederland is een echt rivierenland. Eeuwenlang kronkelden de grote rivieren door het lage land. Ze brachten zand, klei en slib. Wierpen nieuw land op en overstroomden dat weer. Toen de mens de rivier temde, verdween de riviernatuur. Er kwamen dijken en kunstmatige oevers. De uiterwaarden werden weiland en bouwland. 's Winters en in het voorjaar staan delen van de uiterwaarden onder water.

De Gelderse Poort' ligt aan het begin van de Nederlandse rivierdelta. Staatsbosbeheer is hard bezig met het herstel van het

De werkschuur van Rijkswaterstaat uit en je bent al meteen in de natuur. De weidse wolkenluchten, uiterwaarden en dijken maken de Ooijpolder tot een schilderachtig rivierenland. De polder ligt vrijwel direct naast de Waalbrug. Altijd beweegt er iets, boten op de Waal tuffen traag voorbij. Grote groepen vogels vliegen over of zwemmen rond op de plassen. En door dit landschap slingert de smalle winterdijk als verkeersader. Binnendijs liggen de Groenlanden, een ruig gebied vol struikgewas en met riet omzoomde kleiputten. Alle Konik-paarden en Galloway-runderen trekken hierheen als ze uit de uiterwaarden weg moeten tijdens periodes van hoogwater. De uiterwaarden is een paradijs voor vissen, vogels en insecten. Jaarlijks overwinteren meer dan 150.000 ganzen in De Gelderse Poort. Overal duiken nieuwe plantjes op. De bevers, dassen, zeearenden en visarenden voelen zich thuis in de Gelderse Poort. Achter de werkschuur staat nog een oude webcam camera welke in het verleden werd gebruikt ter observatie van de natuur. De bewegingen waren te volgen op het internet. Het een en ander stopte nadat de subsidie werd stop gezet en Staatsbosbeheer het beheer en de verbinding niet meer kon betalen. We lopen verder naar de uitkijktoren. Aan de voet van de toren krijgen we uitleg over 'De Gelderse Poort' en het water en de IJssellinie. De Gelderse Poort kent een lange waterstaatsgeschiedenis, zoals het verleggen van rivierlopen, bedijking, dijkdoorbraken en overlaten. De sporen hiervan zijn af te lezen aan (ban)dijken en zomerkaden, doorbraakkolken of wielen, gemalen, sluisjes en overlaten. Een overlaat is een verlaging in de bandijk waardoor bij hoogwater rivierwater gecontroleerd het binnendijkse gebied kon instromen om dijkdoorbraken te voorkomen. De overlaat bij Spijk is in 1959 gesloten, die bij Pannerden functioneert nog. Sommige dijken en kaden hebben hun waterkerende functie verloren en worden niet meer onderhouden. Hierdoor kan de dijk langzaam verdwijnen. Een voorbeeld is de Querdamm tussen Ooijpolder en De Duffelt in Duitsland. Het water van de IJssel, Rijn en Waal speelde ook een rol in de militaire geschiedenis. De IJssellinie speelde vanaf de Romeinse tijd tot in de Koude Oorlog een rol in de landsverdediging. Verdedigingswerken zoals de Schenkenschanz, Fort Pannerden en De Sterrenschans, maar

ook een stuw bij Nijmegen en een inlaatwerk bij Westervoort zijn daar de overblijfselen van. In de Ooijpolder liggen nog aanzienlijke resten van de IJssellinie, aangelegd tussen 1950 en 1955 tijdens de Koude Oorlog. In noodgevallen kon de Waal met een stuw worden afgesloten. Een klein deel van de Ooij zou dan als een eiland uitsteken boven een enorme watervlakte. Nog altijd liggen hier resten van tankkazematten, commandoposten en een noodhospitaal.

Het slagen van de IJssellinie was vooral afhankelijk van de drie stuwen in IJssel, Rijn en Waal. Die moesten immers zorgen voor het onderwater zetten van de hele waterlinie. Maar de stuwen moesten ook goed worden beschermd tegen mogelijke aanvallen. Zowel op de Bemmelse oever als hier in de Ooijpolder waren daarom tal van voorzieningen getroffen. En dat allemaal in het diepste geheim. De militaire installaties in de Ooijpolder waren handig weggestopt op het terrein van de toen nog bestaande steenfabriek. Aan de achterkant van de steenfabriek bouwde men een extra dijk, zodat het terrein bij de geplande overstroming droog zou blijven. De dijk en de stuw werden beschermd door zo'n 20 tankkazematten (in beton gegoten tanks), zoeklichten en bunkers voor mitrailleurs en luchtdoelkanonnen. Daarnaast verrezen er twee commandoposten en een geneeskundige hulppost. De gebouwen waren vermomd als boerenschuren, maar achter de twee meter dikke muren gingen meerdere ruimtes verscholen vol technische snuffjes. Zo waren er ruimtes voor opslag, communicatie, overnachting en een telefooncentrale. Het noodhospitaal bood plek aan 36 gewonden. Naast de gewone aansluiting op het elektriciteitsnetwerk en drinkwater had men ook de beschikking over een aggregaat, een eigen bronpomp en een waterzuiveringsinstallatie. Het hospitaal was zelfs uitgerust met een volledig ingerichte operatiekamer. De bouw van het

hospitaal kostte zo'n 100.000 euro, een enorm bedrag in die tijd. Het hospitaal en ook de commandoposten bestaan nog steeds, maar zijn particulier bezit en niet toegankelijk. De meeste andere militaire installaties zijn verdwenen en ook de steenfabriek is gesloopt, maar er is genoeg over voor een spannende ontdekkingsreis.

Vanaf de uitkijktoren zijn de omliggende dijken, dijkdoorbraken en overlaten goed te zien. De loop van de rivier is ook goed te volgen. Vanaf de toren wordt ons ook door de boswachter getoond waar de diverse tankkazematten liggen. Ook is de oude dijk van het spoorlijntje van de oude steenfabriek nog goed te zien. Van alles is te zien in het landschap om ons heen. We gaan weer verder over de vlakte. Op een gegeven moment gaan we het gebied uit en over de Ooijse Bandijk naar een ander stuk van de polder en daar zagen we ze dan. De Konikpaarden. De paarden liepen tegen de dijk aan, rond de Bisonbaai. Na een uitleg over de paarden en de runderen lopen we door naar de oever van de Waal. Er varen enkele binnenvaartschepen voorbij en aan de overzijde ligt de steenfabriek en de nieuwe haven voor de zand en grind winning. Via de Groenlanden lopen we terug naar de werkschuur van Rijkswaterschap. Onderweg komen we nog voorbij de resten van een oude steenoven. Het betreft het oudste

type oven in de baksteenindustrie en de laatste van zijn soort in de gemeente Ubbergen. Van de veldoven zijn restanten van de wanden bewaard gebleven. De muren zijn ca. 20 m lang, 1,30 m dik en ca. 5 m hoog. De afstand tussen beide muren bedraagt circa 15 meter. In de ovenwanden zijn op maaiveldhoogte acht door een dubbele segmentboog afgesloten stookgaten aanwezig. Door de stookgaten werd met lange schoppen brandende turf naar binnen gegooid. In de oven werden de stenen zodanig gestapeld, dat er stookgangen overbleven. De bovenkant van de gestapelde stenen werd afgedekt met plaggen. De oven had geen dak; de vier balkinleggaten aan de bovenkant van de muren zijn aangebracht ten behoeve van een plat dak dat de oven afdekte toen hij een nieuwe bestemming kreeg als opslagplaats.

De veldoven werd gebouwd bij de stichting in 1872 van steenfabriek 'De Groenlanden' door Robert Janssen uit Nijmegen en Frans van de Loo uit Doornenburg. De oven was tot 1900 in gebruik. In 1972 is de NV Steenfabrieken v/h Robert Janssen gesloten, waarna de fabriek werd gesloopt en het terrein gesaneerd. Op het voormalige fabrieksterrein zijn nog diverse andere herinneringen aan de steenfabricage aanwezig; restanten van de ringoven, die de veldoven opvolgde (thans met aarde bedekt), het voormalige tasveld (een gecementeerde plaats) waar de bakstenen werden opgetast en de aanlegsteiger aan de Waaloever waarlangs de stenen werden

afgevoerd. Ten zuiden van de veldoven liggen aan de binnenzijde van de Ooijse Bandijk drie rijen arbeiderswoningen uit het begin van de 20e eeuw. Zij werden gebouwd voor de arbeiders van steenfabriek De Groenlanden. Tegenwoordig wordt de veldoven beschermd en is het terrein niet te betreden.

Onderweg kwamen we ook nog een opvallend plantje tegen. Dit plantje zat op een wilde rozenstruik aan de kant van het pad. Zelfs de boswachter was niet op de hoogte van wat het was. We hebben het uitgezocht en het bleek een galsoort te zijn en wel de Bedeguaargal. Een gal is een abnormale groei die door een plant wordt geproduceerd in reactie op aanwezigheid van een ander organisme. De gal kan worden veroorzaakt door dieren, planten of schimmels. De meest bekende galsoorten, zoals de eikengal, worden veroorzaakt door muggen, wespen, mijten en schimmels. Nadat we met z'n allen deze ontdekking hadden bekeken en bestudeerd ging het verder naar de werkschuur. Hier kon nog naar het toilet en ging het voor de meeste weer richting huis. Enkele gingen nog koffie drinken en een broodje eten bij het huiskamer café 'Oortjeshekken' aan de Erlecomsedam in Ooij. Lekker nagenieten van een mooie wandeling door de natuur van De Gelderse Poort. Trudy en ik hebben het ervaren als een prachtige wandeling. Wij zijn wel eens in de Ooijpolder geweest maar hadden natuur nog niet op deze wijze ervaren. Met de volgende wandeling zijn wij weer van de partij.

Het raadsel opgelost

Het mooie rooden groenkleurige bol die we tijdens de wandeling hebben aangetroffen is een gal wat we al vermoeden. Het betreft de Bedeguaargal of Rozenmosgal.

De kenmerkende gal van *Diplolepis rosae* wordt bedeguaargal of slaapappelgal genoemd en heeft een ragebol-achtige structuur met haar-achtige Hondstroos rozebottelpoeder pijn vermindert bij mensen met artrose. Op de hondstroos komt de bedeguaargal voor, een woekering veroorzaakt door de galwesp *Diplolepis rosae*. De rozenmosgalwesp (*Diplolepis rosae*) is een vliesvleugelig insect uit de familie galwespen (*Cynipidae*). Op rozen vinden we gele tot roodbruine gallen. Deze mosachtige gallen zijn afhankelijk van de hoeveelheid larven zeer klein tot soms zo groot als een vuist en dicht bekleed met mosachtige aanhangsels. De gal is eerst groen, later kleurt ze rood en nog later verdroogt ze en wordt ze bruin tot zwart.

Levenswijze van de gal begint in het voorjaar wanneer de eieren worden gelegd op de blaadjes van een knop. Er ontstaat dan door woekering van het bladweefsel gallen die met elkaar vergroeien. Daardoor bestaat een gal vaak uit meerdere kamertjes. Later gaat de kern zich verhouten. De larven overwinteren in de gal en verpoppen in het voorjaar. Mannetjes komen nauwelijks voor, de voortplanting is zonder bevruchting (parthenogenetisch).

IPA-nieuws

Medeleven

Oorlog levert alleen maar oorlog op. Bijna iedere religie ter wereld zegt: "Gij zult niet doden." Toch wordt binnen de meeste religies gedood uit naam van God.

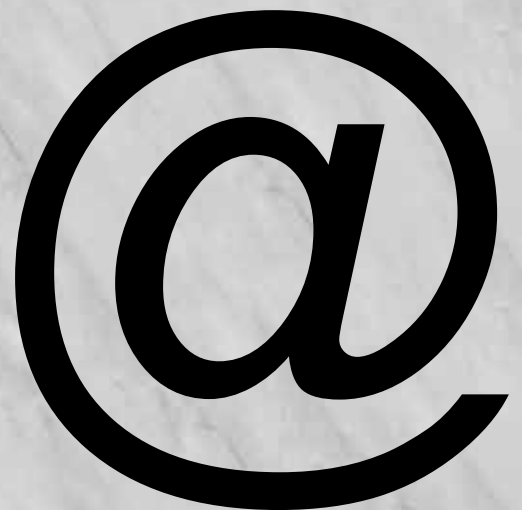
Het district IPA Nijmegen e.o. spreekt haar oprechte deelneming en steun uit aan alle slachtoffers van de aanslagen in Parijs. De familie van de slachtoffers wensen wij veel steun en sterkte toe bij het verdriet om hun dierbaren. Ook onze Franse collega's verdienen onze steun, zeker voor de moeilijke tijd en taken die hen nog te wachten staan.

Het bestuur vraagt jullie medewerking

Om onze leden nog beter te kunnen informeren zijn wij op zoek naar jullie e-mail adres. Zoals jullie waarschijnlijk weten is het district van IPA Nijmegen e.o. een samenwerking aangegaan met de Oostelijke IPA districten. Wij als lid van de IPA Nijmegen e.o. kunnen nu ook deelnemen aan de activiteiten van deze districten Arnhem, Graafschap, Zwolle, Twente en Apeldoorn. Om informatie over deze activiteiten bij de leden van IPA Nijmegen e.o. te krijgen willen wij gebruik maken van een e-mail adres. Verder krijg je ook de maandelijkse Nieuwsbrief van IPA Nederland in je mailbox.

Een ieder die hier belangstelling voor heeft en zijn e-mail adres ter beschikking wil stellen aan IPA Nijmegen en IPA Nederland kan zich opgeven met een e-mail berichtje aan nijmegen@ipa-nederland.nl onder vermelding "Geen bezwaar" (dit i.v.m. de Wet op de privacy).

Ter attentie van de adverteerders in dit blad....

Ons is ter oren gekomen dat anderen dan de uitgever van dit blad adverteerders benaderd in naam van ons district of IPA Nederland in het algemeen. Alleen de uitgever van dit blad is daartoe gerechtigd. Bij twijfel vraag aan de uitgever van dit blad om een Acquisitiebrief.

Jubilarissen huldiging

Door Max Walg
Foto's Henk Baron

Wat is het leuk een uitnodiging te krijgen van IPA om naar een inloopdag te komen, om gehuldigd te worden. De uitnodiging kwam enkele maanden geleden binnen, zodat je goed kon plannen. Want ik woon in Zuid Frankrijk.

Eigenlijk is de grootste oorzaak dat wij daar wonen, de IPA. Wij maakten regelmatig gebruik van de IPA huizen in heel Europa. In juni 1992 reden wij naar Zuid Frankrijk, maar toen waren er acties van de vrachtwagen chauffeurs, hierdoor kwamen wij terecht op een camping in Bagnols sur Ceze. Een heerlijke camping met Nederlands beheer. Wij zijn toen in het najaar weer terug gegaan en werden daar ontvangen alsof wij er al jaren kwamen erg gezellig. Ik heb toen de stoute schoenen aangetrokken en ben naar het politiebureau gegaan en heb daar in toen mijn slechte Frans gevraagd of er misschien ook een IPA lid was en ja hoor er was één persoon aanwezig Tonny die was lid. Wij spraken af dat ik 's avonds langs zou komen om wat te drinken. Wij dachten een kopje koffie of thee. Maar het was feest in het dorp en er kwam een fles champagne op tafel. Gezellig en met zijn allen leeg gedronken. Sterke drank op een politiebureau dat kan alleen maar in Frankrijk. Om een verhaal niet te lang te laten worden sla ik een stuk over.

Wij raakten goed bevriend Tonny en zijn vrouw. Vele jaren kwamen wij telkens op de zelfde camping terug en bleven contact houden met onze IPA-vrienden en bovendien vonden de streek ook geweldig. Wij kregen het idee een vakantiehuisje te kopen. Hiermee werden wij geholpen door Tonny en zijn vrouw Joelle. Tonny had een leuk huisje gevonden in een groot bos en een groot stuk grond erbij. Hij heeft geholpen met alle papieren en heeft de verbouwing gedaan terwijl wij in Nederland waren. Het werd een paradijsje met een zwembad. Toen mijn vrouw Rosalien met pensioen ging, is zij er voor vast gaan wonen. Ik moest wel nog regelmatig (heel veel) naar Nederland om te werken. Maar toen ik prepensioen kreeg hoefde ik niet meer op en neer en nu wonen er met heel veel plezier.

Al met al IPA bedankt.

Het was trouwens erg gezellig bij de tweede inloop met huldiging van de jubilarissen. De meeste waren aanwezig en werden in het zonnetje gezet, voorzien van de speld en de partners kregen een prachtige bos bloemen overhandigd. Na voorzien te zijn van hapjes en drankjes en natuurlijk weer veel bijgepraat te hebben, ging in de loop van de middag ieder weer zijns weegs.

De volgende Jubilarissen waren aanwezig;

Als 40 jarige jubilaris:

Dhr. C.T.J. Theunissen, Dhr. H.J.C. Hutting, Dhr. F.H.H.M. Awater,
Dhr. M. Dahrs, Dhr. J.A.T. Janssen en Dhr. D.A. Beerens.

Als 25 jarige jubilaris:

Dhr. J.G.J.M. Jansen, Dhr. N. Stuiver, Mevr. J.M. Engels-Willems
en Dhr. M. Walg. Helaas waren de volgende jubilarissen
verhindert; Dhr. T.J. Becks, Dhr. R.A. de Jong, Dhr. J.H. Hunting
en Mevr. A.A. Bos.

Nazomer kampeerweekend 23 t/m 25 september 2016

Door Brugt Peper

IPA Nijmegen organiseert voor de eerste keer een nazomer kampeerweekend voor IPA leden.

Nog even een weekendje nazomeren voordat de tent wordt opgeruimd of voordat de caravan, camper, vouwwagen naar de stalling gaat. Het weekend vindt van vrijdag 23 september tot en met zondag 25 september 2016 plaats op Campingpark Het Groene Eiland te Appeltern, in het land van Maas en Waal waar Boudewijn de Groot zo mooi over kon zingen (www.hetgroeneeiland.nl).

Het avontuur begint hier in Gelderland!

Campingpark Het Groene Eiland ligt op het rechterdeel van een schiereiland midden in het watersportrecreatiegebied De Gouden Ham tussen de dorpen Appeltern en Maasbommel. Een schitterende plek waar je als gast helemaal tot rust kunt komen. Hier ruik je de natuur en leef je tussen het stromende water.

De ontvangst en de voorzieningen, met o.a. nieuwe toiletgebouwen en een gezellige bar, watersport, WIFI en veel recreatieactiviteiten zorgen ervoor dat u zichzelf direct thuis voelt. Wij kamperen direct of vlakbij het water!

Er zijn 3 toiletgebouwen, waarvan 2 nieuwe, gemaakt van duurzame bouwmaterialen en een slimme technische voorziening volgens de normen Greenkey GOUD, incl. sauna, baby-verzorgingsruimte, met ruime douches en toiletten. De nieuwe gebouwen zijn verwarmd. De camping is door de ANWB met 4,5 ster hoog gewaardeerd. Niet voor niets is de camping regelmatig uitgeroepen als de beste camping van de regio.

De onkosten voor dit weekend bedragen €90, dit is inclusief:

- * Overnachting voor 2 personen met kampeermiddel, elektra en auto;
- * Vrijdagavond een eenvoudige Chinese maaltijd. Drank zelf meenemen;
- * Zaterdag een complete BBQ. Drank zelf meenemen.

Wat komt daar nog bij:

- * Douche - warm water key. Voor de douche- warmwater key dient borg te worden betaald;
- * Verder, geldt er voor dit weekend 'American Party' met 'BYOB' oftewel, zelf zorgen voor je ontbijt, (2 x), lunch, je eigen drinken (koffie, thee, bier, frisdrank, wijn, sterke drank enz.) en versnaperingen voor tussendoor.
- 'BYOB': Bring Your Own Booze of Bring Your Own Bottle + borden, bestek enz.
- * Ook honden zijn welkom, kosten € 4 per nacht
- * Wil je dit weekend met extra overnachtingen verlengen? Dat kan natuurlijk.

Neem daarvoor zelf contact op met Camping het Groene Eiland. De kosten zijn, € 15 overnachting voor 2 personen met kampeermiddel, elektra en auto. Voor meer overnachtingen en eventuele andere faciliteiten op de camping dient u zelf af te rekenen met de campingeigenaar.

Kosten over te maken op rekeningnr.: NL98 INGB 0000 9844 55, t.n.v. Penningmeester district Nijmegen.
BETALEN IS DEELNEMEN, bij afzeggingen na 10 september 2016 worden de gemaakte onkosten in rekening gebracht.

Programma zaterdag voor de liefhebbers

Fietsen door het Land van Maas en Waal.

Een fietsroute met dijken, uiterwaarden, kolken en waaien. Fietsen door het Land van Maas en Waal betekent: veel mooie uitzichten en water in de hoofdrol.

Wanneer kamperen niet je ding is, maar je vindt het wel leuk om aan een onderdeel van het programma mee te doen ben je natuurlijk ook welkom. Informatie over o.a. de onkosten die dit met zich meebrengt, bel of mail Brugt Peper. Een caravan huren bestaat ook tot de mogelijkheden.

IPA Nijmegen e.o. zien jullie aanmelding graag tegemoet en tot ziens in Appeltern, het Land van Maas en Waal (Boudewijn de Groot).

Opgave tot uiterlijk 10 september 2016 bij Brugt Peper,
familiepeper@hotmail.com tel. 06-20991487

Wij hebben er erg veel zin in, met vriendelijke groeten namens IPA Nijmegen e.o.

Brugt Peper, tel: 06-20991487
Jan Nijburg, tel: 06-19268485

Tik op de billen

'Is dit nog acceptabel?' Een vraag die in de rechtspraak geregeld moet worden beantwoord. De normen van de 'gemiddelde Nederlander' staat daarbij centraal. Neem een tik op de billen. Vinden wij dat een vrouw dat gewoon moet accepteren of is het een stap te ver?

De Hoge Raad moest in september 2015 een oordeel geven over een tik op de billen. In mei 2011 (!) kreeg een vrouw die door de supermarkt liep met haar zus een klap op haar billen van een man. De man zei daarbij: 'Hé schatje'. De vrouw deed vervolgens aangifte van aanranding. De zus ondersteunde het verhaal dat de vrouw een tik op haar billen had gehad. De verdachte werd gehoord en verklaarde dat hij de vrouwen wel leuk vond en een gesprek met hen aan wilde knopen. Hierbij sprak hij de vrouw aan met 'Hé schatje' en raakte haar aan, volgens de verdachte bij haar schouder.

Normaal of niet?

De man werd door de politierechter en het Gerechtshof

veroordeeld voor de aanranding. Hij stapte daarna naar de Hoge Raad. De man ontkende dat hij de billen van de vrouw had aangeraakt. Zijn advocaat voerde aan dat de tik geen seksuele strekking had en er dus geen sprake kon zijn van ontuchtige handelingen, zoals vereist voor de veroordeling voor aanranding. Net als de rechters die hen voorgingen, dacht de Hoge Raad hier anders over. Uit de uitspraak 'Hé schatje' bleek voor de Hoge Raad dat de handeling van de verdachte weldegelijk van seksuele aard was.

Gevolgen

Betekent dit nu dat iedere tik op de billen strafbaar is? Zeker niet. De rechtspraak is verdeeld over dit punt. Wat 'normaal' is, hangt af van de omstandigheden, de relatie tussen 'het slachtoffer en de dader' en de omgeving. Maar voor deze verdachte pakten zijn openingszin en -handeling compleet verkeerd uit. In plaats van een leuk gesprek, werd hij veroordeeld voor aanranding. Hij kreeg voor dit feit en voor een gepleegde diefstal een taakstraf opgelegd.

Nu de 'grote jongens' nog

Phishing heeft de maatschappij in de eerste helft van 2015 maar liefst 2,8 miljoen euro gekost. Collega Edith (senior tactische opsporing) pleit voor een landelijke aanpak van phishing. Onlangs onderzocht ze een voor haar nieuwe manier van phishing. Edith onderzocht een Hasseltse phishingzaak, waarin de gedupeerde een e-mail van een 'bank' had gekregen waarin stond dat er valse e-mailtjes over de bank de ronde deden. Om problemen te voorkomen, moest het slachtoffer binnen 72 uur nieuwe beveiligingssoftware activeren door in te loggen op de 'website van de bank'. Het slachtoffer klikte op de link in de e-mail, kwam op een website terecht die leek op die van haar bank en vulde het formulier dat ze in beeld kreeg volledig in, inclusief pincode. Met deze gegevens konden de oplichters een nieuwe bankpas aanvragen. Hierna wachtten zij met z'n tweeën de postbode op bij de woning van het slachtoffer. Ze namen de enveloppe met de bankpas van de postbode af en zagen kans een groot bedrag te pinnen. Beide verdachten konden worden aangehouden.

Loopjongens

Edith deed het onderzoek in de phishingzaak in Hasselt. "We hebben vermoedelijk de loopjongens kunnen aanhouden. Uit politieregistraties is gebleken dat deze jongens meerdere meldingen op hun naam hebben staan betrekking hebbend op mogelijke phishing; zoals het in bepaalde straten rondhangen; in brievenbussen kijken of het aanspreken van postbodes."

Verbanden leggen

"We vermoeden dat deze jongens voor een organisatie werken, maar helaas hebben we de organisatie achter deze jongens niet kunnen achterhalen. Ik denk dat, wanneer dit soort zaken landelijk opgepakt wordt, we veel sneller verbanden en relaties kunnen leggen en makkelijker organisaties in kaart kunnen brengen."

Wat is phishing?

Phishing is een vorm van oplichting via internet. Het slachtoffer krijgt een e-mail met de aankondiging dat er iets aan de hand is en de vraag om een actie uit te voeren. Wanneer je hierop ingaat, kom je op een echt lijkende website. De oplichter laat je inloggen met jouw inlognaam en wachtwoord of creditcardnummer en vraagt vrijwel alle gegevens van jouw pinpas in te voeren. Hierdoor krijgt hij alle persoonsgegevens in handen. Na het invullen van de gegevens kunnen twee scenario's volgen.

Oude pas inleveren

Op de "website" staat dat je de oude pas op moet sturen naar een bepaald adres. Dit adres blijkt invrijwel alle gevallen een normale woning met een buitenbrievenbus te zijn. Nadat de postbode de enveloppe met oude bankpas daar heeft afgeleverd, is het voor de oplichter vrij eenvoudig de enveloppe met pas uit de brievenbus te hengelen.

Nieuwe pas aanvragen

Een andere manier is dat de oplichter met de gekregen gegevens zelf een nieuwe bankpas aanvraagt. Deze wordt via de post geleverd en vervolgens uit de brievenbus gehengeld. Of zoals in Hasselt: de oplichter grist de enveloppe met de bankpas uit de handen van de postbode.

Waarom herken je phishing?

Het is vaak moeilijk het verschil te zien tussen een phishing e-mail en een betrouwbare e-mail. Toch zijn er kenmerken waaraan je een phishing e-mail herkent:

- * Vragen om persoonlijke gegevens;
- * Gerenommeerde banken, creditcardmaatschappijen en andere legitieme bedrijven vragen nooit per e-mail om persoonlijke gegevens zoals creditcardnummer of wachtwoorden. Ook vraagt de bank nooit om de bankpas op te sturen.

Inspelen op angst

Phishing e-mails spelen vaak in op de angst opgelicht te worden, het account kwijt te raken. Uiteindelijk doel is om je voor een dringende reden zo snel mogelijk te laten reageren.

Onpersoonlijk

Een phishing e-mail is meestal onpersoonlijk: de aanhef luidt bijvoorbeeld 'Beste klant'. Maar ook een gepersonaliseerde e-mail kan nog steeds nep zijn!

Taalfouten

Tot voor kort was een phishing-mail vrij eenvoudig te herkennen aan de vele taalfouten. Google levert nu eenmaal niet altijd een goede vertaling. De huidige e-mails bevatten echter steeds minder fouten en zijn daarom minder snel te herkennen.

Webadres

Controleer altijd het webadres waar je naartoe wordt gestuurd. Deze is altijd op nuances anders dan je gewend bent. Het goede adres bankieren. rabobank.nl kan in de e-mail maar zo het foute adres bankieren.rabo.nl (voorbeeld) zijn. Of cijb.nl wordt cijb.nl. Het lijkt er veel op, maar het kan een compleet andere phishing-website zijn.

Uit de oude doos

Verkeersregelen bij Paasgebruiken in Denekamp (wagen voor Paashout)

Verkeerscontrole ergens in Amerika

Snelheidsmeter USA

VW Kever Politie Wien

Snelheidscontrole - 1960 Louisiana state police pace car

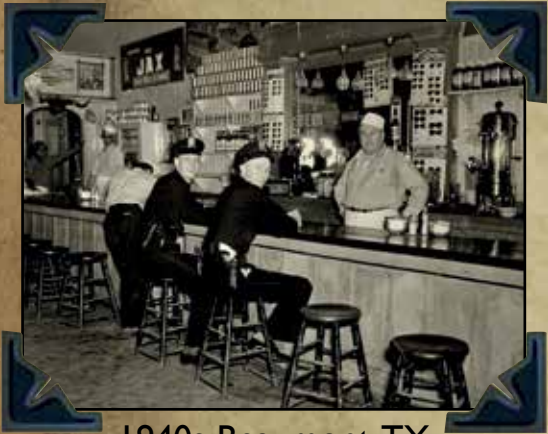

Mugshots van Silent Tom - 1920

Sylvester John Garbo - October 10, 1916 bij zijn Blackberry

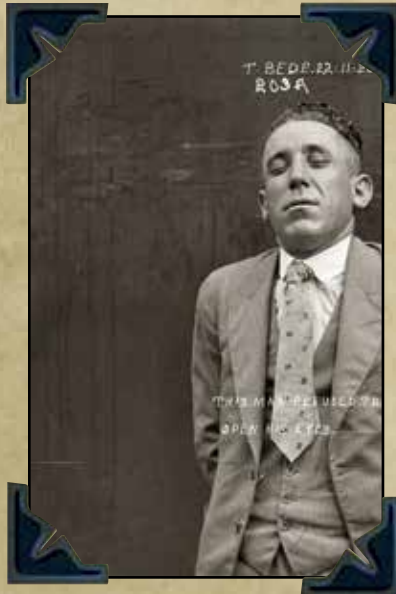
1940s Beaumont, TX

Kontrole door Politie Den Helder

Miss San Francisco

Mugshots van T Bede - 1928

Benton Harbor Police Dept - 1920's Paddy wagon

Amsterdam

Leola King, Amerikaas Eerste vrouwelijke verkeersagente - Washington D.C., 1918

Gendarmerie Police de la Route

*Het bestuur
van IJFA
Nijmegen e.o.
wenst u allen fijne
Kerstdagen en een
gelukkig 2016*

Agenda

Zondag 10
januari 2016

Nieuwjaarsreceptie

Nieuwjaarsreceptie van ons district. U bent allen van harte welkom om onder het genot van een hapje en drankje elkaar het beste te wensen en bij te praten. Aankomst 11.00 uur.

Dinsdag 15
maart 2016

Districts leden vergadering

Districts ledenvergadering, aankomst 20.00 uur.

Maandag 28
maart 2016

Paaseieren zoeken

Tweede Paasdag gaan we weer Paaseieren zoeken met onze kinderen/kleinkinderen. Gaan ze weer met veel eieren en een mooi cadeau naar huis? Aankomst 11.00 uur

Maart 2016

Lezing Alain Remue

Lezing door Alain Remue. Datum en plaats wordt nog nader bekend gemaakt. Zie artikel in deze Attentie.

Zondag 10 april
2016

Eerste inloopdag

De eerste inloop van dit jaar. Onder het genot van een hapje en drankje weer gezellig bijpraten. Aankomsttijdstip wordt nog nader bekend gemaakt.

Donderdag 9
juni 2016

Bezoek aan de Tuin van Bezinning

Bezoek aan de Tuin van Bezinning door een delegatie van IPA Nijmegen. Die dag worden de collega's herdacht die door en tijdens de uitvoering van hun dienst om het leven zijn gekomen. Zijn er leden die mee willen, dan zijn zij van harte welkom.

19 t/m 22 juli
2016

Vierdaagse

Brengen wij buitenlandse collega's onder in sporthal 'De Kwel' in Cuijk.

Zaterdag 10
september 2016

Motortoertocht

Deze dag zal een motortoertocht worden georganiseerd voor de motorrijders. Waar we heen gaan is op dit moment nog niet bekend, maar het zal weer een mooie tocht worden.

Zaterdag 8
oktober 2016

Natuurwandeling

Evenals dit jaar willen dan ook weer een natuurwandeling organiseren. Ditmaal in de omgeving van een Gelders kasteel. Natuurlijk gaan we ook dit kasteel bezoeken.

Zondag 6
november 2016

Tweede inloopdag

Tweede inloop van dit jaar. Tevens zullen dan onze jubilarissen van dit jaar in het zonnetje worden gezet. Aanvangstijdstip wordt nog nader bekend gemaakt.

23 t/m 25
september 2016

Kampeerweekend Nieuw in 2016

Het eerste nazomer kampeerweekend van ons district op campingpark 'Het Groene Eiland' in Appeltern gelegen in het Gelderse Land van Maas en Waal. Zie artikel in deze Attentie.

Opgave

Voor de diverse activiteiten dient ruim vooraf plaats te vinden bij Dick of Adrie. Zie hiervoor de colofon voorin deze 'Attentie'. Tenzij anders vermeld vinden de activiteiten plaats in Sporthal 'De Heuvel', Heuvel 40, 6651 DE Druten.

Wanneer je hebt opgegeven en door omstandigheden kun je niet deelnemen graag ook even afmelden bij Dick of Adrie.

